

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Grenoble (Francja) w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Margaretha Bouanich przeciwko Direction départementale des finances publiques de la Drôme

(Sprawa C-375/12)

(2012/C 319/03)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Grenoble.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Margaretha Bouanich.

Strona pozwana: Direction départementale des finances publiques de la Drôme.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43, 56 i 58 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (obecnie art. 49, 63 i 65 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej) sprzeciwiają się przepisom takim jak w postępowaniu przed sądem krajowym, na podstawie których, jeżeli rezydent jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej będący akcjonariuszem spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim Unii otrzymuje dywidendy opodatkowywane w dwóch państwach i jeżeli kwestia podwójnego opodatkowania jest regulowana poprzez dokonanie w państwie członkowskim zaliczenia na poczet podatku w tej samej wysokości co podatek zapłacony w państwie spółki wypłacającej, mechanizm obliczania maksymalnej dopuszczalnej stawki opodatkowania w wysokości 60 % lub 50 % dochodów osiągniętych w danym roku nie uwzględnia lub częściowo nie uwzględnia podatku zapłaconego w tym innym państwie?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej, czy takie ograniczenie może być uzasadnione bądź to koniecznością zachowania spójności systemu podatkowego, bądź to zrównoważonym rozdziałem kompetencji podatkowych pomiędzy państwami członkowskimi, bądź też innym nadrzędnym względem interesu ogólnego?

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-377/12)

(2012/C 319/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Valero Jordana, S. Bartelt, F. Erlbacher, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 14 maja 2012 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony (2012/272/EU), w zakresie w jakim Rada dodała podstawę prawną dotyczącą transportu (art. 91 i 100 TFUE), readmisji (art. 79 ust. 3 TFUE) i środowiska (art. 191 ust. 4 TFUE);

— utrzymanie w mocy skutków zaskarżonej decyzji;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi Komisja zwraca się do Trybunału z żądaniem stwierdzenia nieważności decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony (2012/272/EU) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), w zakresie w jakim Rada dodała podstawę prawną dotyczącą transportu (art. 91 i 100 TFUE), readmisji (art. 79 ust. 3 TFUE) i środowiska (art. 191 ust. 4 TFUE).

Niniejsza skarga opiera się na jednym zarzucie, a mianowicie dotyczącym tego, że Rada naruszyła zasady traktatów i orzecznictwo Trybunału odnoszące się do wyboru podstawy prawnej do wydania aktu Unii, w tym decyzji w sprawie podpisania umowy międzynarodowej.

Komisja jest zdania, że dodanie ww. podstawy prawnej było zbędne i niezgodne z prawem. Przepisy Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy, które spowodowały dodanie tej podstawy prawnej przez Radę, dotyczą bowiem współpracy w zakresie szczególnych kwestii związanych z polityką, które stanowią integralną część polityki UE w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju oraz nie nakładają odmiennych i dalej idących obowiązków, niż obowiązki wynikające ze współpracy na rzecz rozwoju. Wszystkie te przepisy Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy objęte są zatem zakresem art. 209 TFUE.